

Мал. Миколи КАПУСТИ.

• ГУМОРЕСКА

Америка відпочиває

"Мер американського міста Гошен (штат Індіана) Аллан Кауфман почув від свого суперника, що той не пошкодував би 100 доларів за те, щоб дати "батькові міста" копняка. Мер не розгубився і оголосив благодійний аукціон за право завдати йому удару нижче спини. Аукціон пройшов "на ура". Кауфману вдалося зібрати 2 000 доларів, які він передав до місцевого дитячого фонду".

(3 газет).

ЧЕРГОВА сесія нашої міської ради була традиційно прогнозованою, а тому нудною. Опозиція вимагала негайно замінити трибуну, бо цю вже так розтрощено кулаками, що за нею не можна щиро й відверто висловлювати власні думки. "Позиція" дружно куняла на пухких проектах міського бюджету, свіжий, давно вже куплений нею пресі та скаргам виборців... А референти без ентузіазму зганяли мух із ще не прийнятих рішень і постанов.

Учителю давно пора підвищити зарплату! – гукали з трибуни опозиціонери. – Вони відмовляються за дарма сіяти розумне, добре і вічне.

– А медики відмовляються за спасибі лікувати!

– А транспортники – возити!..

Головуючий тільки руками розводив:

– Бюджет не гумовий. Доплачуватимемо вчителям – не вистачить медикам, а якщо зарадимо медикам, то грошей не знайдеться на вчителів. Спочатку треба бюджет наповнити, а потім уже ділити. Є який пропозиції?

І тут підвівся депутат з газетою в руках:

– Треба, шановні, пресу читати! Ось, приміром, у цій – статейка є. Правда, не про нас – про Америку. Країну, так би мовити, прогресу і де-

мократії. Так там один мер погодився, щоб йому за дві тисячі доларів дав копняка житель міста, який невдоволений очільником місцевої влади.

У залі засідання стало тихо. Навіть опозиціонери припинили, як колись горобці в стрісі.

– То що ж ви пропонуєте? – після хвилиної паузи засовався на стільці головуючий.

– А у нас що, мера нема? – продовжував депутат з газетою. – Чи усі в місті ним задоволені? Самі ж казали, що треба якість наповнювати бюджет..

– Степан Іванович у відпустці! – знайшовся головуючий.

– Є заступники! – отямилася опозиція.

– Нам Степан Іванович, коли їхав на відпочинок, наказував, щоб ми тут... без самодіяльності! – дружно підхопилися заступники.

– То, може, це ще краще, – продовжував депутат. – Степан Іванович у відпустці, але ніхто про це, крім нас, у місті не знає. Знайдемо двійника. Або в театрі нехай когось під Степана Івановича загримують. Серед тих, хто без зарплати по кілька місяців сидить, знайдуться бажані.

Та дайте такому добровольцю хоч п'яту частину зарплатної мера, то він погодиться, щоб йому ті копняки давали з ранку до вечора..

– То що ж, по-вашому, виходить – треба по місцевому радіо оголосити чи в газеті написати, що Степан Іванович приймає копняки в такі-то дні з такою по таку годину? – обурився головуючий. – Та він як приїде з відпустки, голови нам поздіймає!..

– Треба лише пустити чутку, – запропонував хтось із колишніх пропагандистів. – Чутку краще за радіо спрацюють..

Після бурхливих дебатів вирішили провести такий захід у порядку експерименту. Всього один день. І ціну встановили пристойну, щоб великого напливу не було..

А наступного дня перед мерією – люде-е-ей!!! Як маку! Ні проїхати, ні пройти. Списки на чергу складають, як ото колись на горілку та дефіцитні речі. Ветерани й пільговики хотіли без черги.

Але народ запротестував: "Тепер демократія! Усі рівні! Не за ковбасою стоїмо!!!"

Коротко кажучи, ажіотаж. Довелось ще кілька дублерів Степана Івановича готувати. Один би ні за які гроші не витримав. І це при тому, що йому куди треба бронезжилет одягли. Дехто хотів двічі копняка дати. Але таких попереджували: за окрему плату!

А один чоловік так розпалився: – Допік, – кричить, – мені цей мер! Води в будинку немає! Ліфт не працює! Дорога розрита! Транспорт з переборами ходить! Тарифи на комунальні послуги щомісяця зростають! Порахуйте, скільки буде копняків на ці гроші? Я їх на весіллі доньці збирав. Нехай тепер почекає. А я хоч душу відведу.

А наступного дня знову черга. Їм кажуть: "Неприємний день!" Ніхто не слухає. Куди там – мера давай... Одне слово, продовжили експеримент. Уже ніхто мерові й в обличчя не дивиться. Поставили все, так би мовити, на конвеєр. Щоб усі встигли.

А бюджет наповнюється, наповнюється, наповнюється... Поки приїхав справжній мер – вчителям доплату зробили, для лікарів теж гроші знайшли, транспортники по місту роз'їжджають і від радості піпікають... І черги до мерії немає.

– Бачу, можете працювати, якщо захочете! – похвалив підлеглих Степан Іванович.

А всі, хто випадково зустрічав на вулицях міста мера після відпустки, перешіптувалися: "Дивись, як погарнішав Степан Іванович! На користь, видно, оте діло йому пішло..."

Михайло ПРУДНИК.
м. Київ.

Словник-жартівник

ПІВЗАХИСНИК – аспірант.
ПОЛОВИК – ватерполіст.
РИБАЛЬСТВО – ловля закуски.
СКАЛЬП – Спортивний Клуб Альпіністів.
Богдан ТЕРЕЩЕНКО.
Кропивницька обл.

перименту. Всього один день. І ціну встановили пристойну, щоб великого напливу не було..

А наступного дня перед мерією – люде-е-ей!!! Як маку! Ні проїхати, ні пройти. Списки на чергу складають, як ото колись на горілку та дефіцитні речі. Ветерани й пільговики хотіли без черги.

Але народ запротестував: "Тепер демократія! Усі рівні! Не за ковбасою стоїмо!!!"

Коротко кажучи, ажіотаж. Довелось ще кілька дублерів Степана Івановича готувати. Один би ні за які гроші не витримав. І це при тому, що йому куди треба бронезжилет одягли. Дехто хотів двічі копняка дати. Але таких попереджували: за окрему плату!

А один чоловік так розпалився:

– Допік, – кричить, – мені цей мер! Води в будинку немає! Ліфт не працює! Дорога розрита! Транспорт з переборами ходить! Тарифи на комунальні послуги щомісяця зростають! Порахуйте, скільки буде копняків на ці гроші? Я їх на весіллі доньці збирав. Нехай тепер почекає. А я хоч душу відведу.

А наступного дня знову черга. Їм кажуть: "Неприємний день!" Ніхто не слухає. Куди там – мера давай... Одне слово, продовжили експеримент. Уже ніхто мерові й в обличчя не дивиться. Поставили все, так би мовити, на конвеєр. Щоб усі встигли.

А бюджет наповнюється, наповнюється, наповнюється... Поки приїхав справжній мер – вчителям доплату зробили, для лікарів теж гроші знайшли, транспортники по місту роз'їжджають і від радості піпікають... І черги до мерії немає.

– Бачу, можете працювати, якщо захочете! – похвалив підлеглих Степан Іванович.

А всі, хто випадково зустрічав на вулицях міста мера після відпустки, перешіптувалися: "Дивись, як погарнішав Степан Іванович! На користь, видно, оте діло йому пішло..."

Михайло ПРУДНИК.
м. Київ.

Народні усмішки

– Дайте мені, будь ласка, п'ять шаурм... Ні, не так. Дайте мені п'ять шаурмій... Тьху ти! Коротше кажучи, дайте мені три шаурми і ще дві шаурми!

– Я оце, куме, багато думав і врешті-решт остаточно переконався, що в нашій країні є сотні способів розбагатіти. Але тільки один з них – чесний.

– Цікаво, який це спосіб?
– Якби ж я знав!

Учитель математики каже учням:
– Ваш клас настільки слабкий у математиці, що дев'яносто відсотків вас у нинішньому році напевне проваляться на випускному екзамені.

Хтось із учнів зауважує:
– Та нас усіх стільки не буде!

• СУЧАСНІ КАЗКИ

Русалонька

ЖИЛА-БУЛА десь в глибинці Русалонька. І захотіла вона стати зіркою естради. Вирушила вона до відьми.

– Це можна влаштувати, – сказала відьма, – тільки ти віддаси мені свій голос.

– Без проблем, – відповідала Русалонька, – навіщо він мені потрібен? Ти мені, головне, ноги зроби довшими і стрункішими.

– О'кей, – погодилася відьма, – тільки май на увазі: якщо не розкрутимо тебе, то станеш морською піною.

І що ви думаєте, стала вона піною? Як би не так! Уже який рік безголоса Русалонька постійно займає престижні верхні рядки в естрадних

хіт-парадах. І це вже не казка, а суворова правда життя..

Курочка Ряба

ЖИЛИ-БУЛИ дід та баба. І була у них Курочка Ряба. Ось саме що була. Заглянула якась вранці баба в курник – немає Курочки. А потім і у сусідів кури пропадати стали. Ну попервах, звичайно, на Лисицю грішили, але вона на той час у зоопарку вже третій рік за ґратами сиділа.

Загалом, вистежили злодія, виявилася – Коза. Крала і на ринку продавала. Дорікають їй:

– Як тобі не соромно?

– А що робити?... – відповіла Коза. – У мене, між іншим, семеро козенят, і кожне молока хоче.

– А що ж твій чоловік?

– А що з нього взяти, з Козла?

• ЗАПИТУВАЛИ – ВІДПОВІДАЄМО

"Шановна дирекція "Сорочинського ярмарку"! Я чув, що існує секретний тест, який дає змогу заздалегідь визначити шанси того чи іншого кандидата на посаду глави держави. Маю на увазі не рейтинги (то все маячня!), а можливість кандидата в залежності від балів, набраних після його відповідей на запитання тесту. Чи правда, що є такий тест? Може, я теж піду в президенти..."

З повагою
Семен ЧЕРЕПАХА".

ВІД дирекції "Сорочинського ярмарку". Шановний пане Семене! На жаль, ви запізнилися, бо реєстрація кандидатів вже завершена і в президенти ви зможете піти лише через п'ять років. Однак ми вважаємо, що до того часу тест не застаріє й стане вам у нагоді. Тож спеціально для вас друкуємо зразок тесту.

Тест для кандидатів на посаду глави держави

2 500 000 грн ви чесно заробили чи родичі скинулися?

Заробив – 1 бал. Скинулися – 0.

Ви живете з сім'єю в малагабаритній квартирі чи в маєтку в Кончі-Заспі?

У малагабаритній – 0. У Кончі – 1.

Члени вашої родини їздять на власних іномарках чи користуються міськими видами транспорту?

Їздять – 1. Користуються – 0.

Чи маєте мужність сказати наро-

ду, що вішаєте локшину в своїй програмі, ще до виборів, чи хай народ сам у цьому пізніше переконається?

Вішаю – 0. Самі переконуються – 1.

"Великому кораблю – велике плавання". А ким ви себе уявляєте на кораблі – капітаном чи матросом?

Капітаном – 1. Матросом – 0.

Вам вистачає зарплати чи доводиться брати хабарі?

Вистачає – 0. Беру – 1.

На вашу думку, кому сьогодні краще живеться – олігархові чи пенсіонерів?

Олігархові – 0. Пенсіонерів – 1.

Якій з валют ви віддасте перевагу?

Євро/долар – 0. Гривня – 1.

Чи можна буде у вашій присутності розмовляти вголос, чи не дозволите?

Можна – 0. Забороню – 1.

Чи вважаєте ви, що президентові потрібно мати світлий розум, незаплямовану честь та невтрачену совість?

Потрібно – 0. Необов'язково – 1.

Ви впевнені, що народові потрібні саме ви, а не опонент?

Саме я – 1. Опонент – 0.

Підрахуйте свої бали: якщо їх набралася один з плюсом або більше, то ви з тієї команди, про яку кажуть: "Яке їхало, таке й здибало!" Якщо набрали мінус один і менше, тобто "зеро", то вам до президентства – як до Києва рачки..

Об'ява

"Продаються хата і свиня. Під залізом.

Мужеського роду.

Зовні обличчювана вона,

Тиха, смирна і не лізе в шкоду.

Призба є, підлога дощана,

Вже не менш, як на три

пальці, сала.

Видно город з одного вікна,

Тільки рило Жучка покусала.

Весь причілок прикраша

різба.

Любить кукурудзу і помій.

Дах червоний, а з боків – ряба,

З димарем і дзвоником на шій.

Добрий погріб і колодязь є,

Є де льоху насти коло двору.

І сусід сознательний – не п'є,

Хвіст стирчить, як пужалого,

у горю.

Обіч хати кухня і садок.

Є плита, і квітнуть вишні

в маї,

Трохи далі – буфет і ставок...
Є коньяк, а жаб давно немає.

Подивитись можна в кінці

дня.

Не лякайтесь, що висока

плата,

Бо зате ж з верандою свиня

І з кільцем залізним в пуску хата".

Петро РЕБРО.

Караоке

Що кросворди тепер модні,
На те є причина:
У нас тепер у кросворді
Вибори в Україні.

Цікаво знати

* Фінансові експерти вважають, що найприбутковішим бізнесом у найближчі роки стане боротьба з бідністю.

* Кращою дієтою минулого року визнана мінімальна пенсія.

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

